

ладо и шестьстота и осемдесет и третью лѣто по Христу въ Фессалоникѣ, и проповѣда сеbe си за Мессія, и євреи-те го покрѣваха, и го славаха како царь, и въ сичкы-те градовы поставиха князovy євреи, подлежащи подъ него; и тоа гласъ сѧ чѣ до царь-ата Тѣрскій, кой-то бѣше тогава въ Бѣлградѣ, и прати тѧ го докараха при него, а Мессія како сѧ убоа, потѣчисѧ, и сѧ вѣрна пакъ въ Фессалоникѣ, гдѣто мнозина отъ євреи-те како не можаха да носатъ страм-ата потѣчиhsа.

Глава 136.

За начало-то и преоспѣванїе на Монаси-те.

Въ срѣтъ третью-то столѣтіе по Христу, живѣше въ пустынѣ Павель, наименованъ пустиникъ. А въ начало-то на четверто-то столѣтіе начна да живѣе постническій животъ Антоній Египетскій, названъ великъ, кой-то распродади пѣрво имотъ си, и раздади пѣры-те на сиромасы-те. Той доби много ученицы въ Египетѣ и въ Лівіи, кой-то сѧ распроснаха въ Палестынѣ, Сирії и въ Аравіи. Той нашъ святый отецъ съ неговы-те Христіански добрины и тогава много дѣши спаси, и скла за спасенїе-то на свѣт-ата моли Бога. Въ востокъ тѣи бѣха пѣрвоначалници на монашескій-ата животъ. А на западѣ слѣдова тоа животъ Бенедиктъ Нѣрсійскій, на петстота и двадесать и девето лѣто по Христу, кой-то сѧ найменовка отъ